

Maandag 29 augustus

'... hij vluchtte naar buiten...' (Gen. 39:12)(NBV).

Verleiding overwinnen (3).

In Genesis hoofdstuk 39 lezen we: 'Jozef was knap en aantrekkelijk. Na verloop van tijd liet de vrouw van zijn meester haar oog op hem vallen. 'Kom bij me liggen,' zei ze. Maar dat weigerde hij. 'Sinds ik hier ben,' zei hij, 'maakt mijn meester zich geen zorgen meer over wat dan ook hier in huis, en hij heeft mij het beheer gegeven over al zijn bezittingen... Hoe zou ik dan zo'n grote wandaad kunnen begaan en zo kunnen zondigen tegen God?' Dag in dag uit probeerde ze Jozef over te halen, maar hij gaf niet toe, hij wilde niet bij haar gaan liggen. Maar op zekere dag, toen hij de binnenvtrekken in kwam om zijn werk te doen en daar niemand anders van de bedienden was, greep ze hem bij zijn kled. 'Kom bij me liggen,' drong ze aan, maar hij vluchtte naar buiten' (v. 6-12). Let op de woorden: 'Dag in dag uit probeerde ze Jozef over te halen.' Jozefs verzoeking bleef bestaan wanneer hij in de buurt van een bepaald persoon was: de vrouw van Potifar. En bleef bestaan wanneer hij op een bepaalde plaats was: het huis van Potifar. Dus vluchtte hij naar buiten. Niet omdat hij zwak was, maar omdat hij verstandig was! Hij begreep dat als je te lang in de buurt van verleiding rondhangt, met vuur speelt en de kans loopt vlam te vatten. Dus, welke mensen en welke plaatsen moet jij vermijden? Welke bronnen van verleiding moet jij nodig uit je leven verwijderen om zegevierend te kunnen leven? Denk aan een oud liedje van Kenny Rogers: 'Je moet weten wanneer je door moet spelen, weten wanneer je moet 'passen', weten wanneer je weg moet lopen en weten wanneer je weg moet rennen.' Het is geen eerverlies voor Gó d wanneer jij vlucht - het is eerverlies voor jezelf wanneer je het niet doet!

Dinsdag 30 augustus

'Zijn vruchten zagen er heerlijk uit... ze at ervan' (Gen. 3:6)(NBV).

Verleiding overwinnen (4).

Laten we eens kijken naar de eerste keer dat er in de Bijbel iemand werd verleid en zien wat we ervan kunnen leren. De Bijbel zegt: 'Van alle in het wild levende dieren die God, de Heer, gemaakt had, was de slang het sluwst. Dit dier vroeg aan de vrouw: 'Is het waar dat God gezegd heeft...' (v. 1)? Ten eerste zal Satan je blind maken voor alle goede dingen die God voor je in petto heeft. Vervolgens zal hij stemmingsveranderende middelen nemen, zoals drugs of alcohol, of iemands partner of internet porno en je vertellen dat het je niet zal schaden. Trap er niet in! Hij is een leugenaar! Geloof hem niet! 'Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte... Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze de dood voort. Geliefde broeders en zusters, vergis u niet...' (Jak. 1:14-16). Elke zwakheid die voortdurend wordt gekoesterd, verontschuldigd, ontkend of verborgen heeft de macht je tot slaaf te maken. Je zwakheid niet onderkennen en aanpakken versterkt hem alleen maar. Je kwetsbare gebieden negeren maakt de nederlaag onvermijdelijk. Satan heeft bepaalde mensen aangewezen om je zwakke punten te voeden. Probeer dat in de gaten te hebben. In je zwakheid ben je kwetsbaar voor elke vriendschap die die zwakheid aanvaardt, er voordeel van heeft en hem voedt. Je zwakheid heeft een eigen agenda - je leven overnemen en Gods plan voor jou dwarsbomen. Je zwakheid zal zich altijd verbinden aan de verkeerde mensen en je een ongemakkelijk gevoel geven in aanwezigheid van de goede mensen. En je zwakheid kan op elk gewenst naar boven komen, ook als je al wat ouder bent. Dus hoe kan je je zwakheid overwinnen? Door wilskracht? Nee, door Gods kracht! En die is vandaag voor jou beschikbaar - strek je er dus naar uit!

Woensdag 31 augustus

‘... uw liefde voor elkaar wordt groter’ (2 Tess. 1:3)(NBV).

Groeien in liefde.

Wanneer Paulus zegt: ‘Uw liefde voor elkaar wordt groter,’ bedoelt hij niet het soort liefde waar het leven volmaakt is en iedereen zich naar jou schikt. Gods bedoeling is dat jij ‘groeit’ in het soort liefde dat niet wordt gedefinieerd door je gevoelens, maar in een opofferende liefde die zegt: ‘Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij’ (Gal. 2:20). Het is mogelijk om verliefd te zijn op het idee van een perfect huwelijk zonder in feite je partner lief te hebben. Of te dromen van wat je kinderen zouden kunnen worden, als ze je advies maar zouden opvolgen. Maar wanneer het gaat om het houden van een opstandige tiener die zich gedraagt alsof hij niet bij de familie hoort, is het een groeiproces dat je liefde op de proef stelt. Jezus zei: ‘Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben’ (Joh. 13:34), en hij vraagt ons nooit om iets te doen zonder ons ertoe in staat te stellen. Dus ben je klaar voor wat groei? Auteur Kristin Armstrong zegt: ‘Wanneer we gekwetst worden, hebben we de neiging om ons terug te trekken. Maar het ergste wat een ouder kan doen is genegenheid inhouden in reactie op het gedrag van een kind. Het hart van een kind groeit wanneer het wordt gevoed met onvoorwaardelijke liefde. Genegenheid is niet afhankelijk van gedrag, stemming of omstandigheden. Willen behagen staat niet gelijk aan beminnelijk zijn. Stel je voor dat Jezus ons alleen liefhad wanneer we ons volmaakt zouden gedragen. We zouden nooit zijn genegenheid ervaren, en we zouden verwelken. En omdat Jezus ons voorbeeld is, moeten we anderen lief hebben met christelijke genade. Hij houdt van ons in zijn hoedanigheid, niet op basis van de mate van ónze verdienste. We moeten houden van anderen... niet volgens onze normen, maar volgens de zijne.’

Donderdag 1 september

‘... die in alles werkt naar de raad van zijn wil...’ (Efez.1:11)(NBG).

Je persoonlijke routekaart.

De Bijbel zegt dat voordat je geboren werd: ‘uw ogen mijn vormeloos begin zagen; in uw boek waren zij alle opgeschreven, de dagen, die geformeerd zouden worden, toen nog geen daarvan bestond’ (Ps.139:16)(NBG). God heeft voor jou persoonlijk een routekaart voor je leven gemaakt ‘naar de raad van zijn wil’. En het is aan jou om die te ontdekken en binnen die grenzen te wandelen. De gerespecteerde voorganger Terry Nance zegt: ‘Je kent misschien je uiteindelijke bestemming, maar je hebt aanwijzingen nodig over de weg erheen. Eerst en vooral: ‘Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad’ (Ps. 119:105). God ziet het grote plaatje, de afsnijdingen en de valkuilen. Zoek niet naar leiding van buitenaf, de heilige Geest leeft in jou, en het is van binnenuit dat je de uitgestippelde route krijgt.’ Mediteer over de volgende teksten en maak ze tot persoonlijke gebeden: ‘Want hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu... om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt’ (Efez. 2:10). ‘Door de Here worden de schreden van de man bevestigd, aan wiens weg hij welgevallen heeft’ (Ps. 37:23)(NBG). ‘... u baande de weg voor mijn voeten, ik wankelde niet’ (Ps. 18:36). ‘Denk aan hem bij alles wat je doet, dan baant hij voor jou de weg’ (Spr. 3:6). ‘... met eigen oren zul je een stem achter je horen zeggen: ‘Dit is de weg die je moet volgen. Hier moet je rechts. Ga daar naar links’ (Jes. 30:21). Aan het eind van zijn leven kon Paulus zeggen: ‘Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden’ (2 Tim. 4:7). Soms moest Paulus echter ‘strijden’ om op koers te blijven, maar door Gods genade lukte hem dat - en dat geldt ook voor jou!

Vrijdag 2 september

*‘Dat zijn de kinderen die God in zijn goedheid aan mij, je dienaar, heeft geschonken’
(Gen. 33:5)(NBV).*

Vader, koester je kinderen.

We leven in een tijd waarin kinderen nog nooit zoveel hebben gekregen van wat ze willen en zo weinig van wat ze nodig hebben. Wat hebben zij nodig? Jou! Geen speelgoed en spulletjes, maar jouw liefde en jouw tijd. Lees deze verontrustende woorden in een Newsweek column getiteld ‘Beste vaders, red je zonen,’ van psycholoog Christopher Bacorn. Hij vertelt over een bezorgde moeder van in de dertig, die naar zijn kantoor kwam met haar vijftien jaar oude zoon. De vader van de jongen was vier jaar eerder vertrokken. Sindsdien was het bergafwaarts gegaan met de tiener: alcohol, bende-lidmaatschap en geweld deden hun intrede. De moeder wist niet waar ze heen moest en het was duidelijk dat de jongen op zijn best een vijandige deelnemer was. Na dertig minuten geprobeerd te hebben om de stalen kluis van het hart van deze jongen te kraken, besepte Dr. Bacorn hoe zinloos dit was. Hij schreef deze aangrijpende en verdrietige woorden: ‘Ik ben nu zover dat ik geloof dat de meeste adolescente jongens geen gebruik kunnen maken van professionele begeleiding. Wat een jongen wel zou kunnen gebruiken, en maar al te vaak niet heeft, is contact met mannen - op zijn minst eentje, die aandacht aan hem besteedt, tijd met hem doorbrengt en hem bewondert. Een jongen heeft een man nodig tegen wie hij op kan kijken. Wat hij niet nodig heeft is een psychiater. Als natie worden we geteisterd door geweld onder jongeren, overspoeld door bendes, wapens en drugs. De grote meerderheid van de jeugdige daders zijn mannen, de meeste zonder vaders die op een of andere nuttige manier bij hun leven betrokken zijn.’ In Genesis lezen we dat Jakob een succesvol zakenman was, maar hij ontdekte dat zijn grootste aardse schat bestond uit ‘de kinderen die God in zijn goedheid had geschonken.’ Heb jij dat als vader ook ontdekt?

Zaterdag 3 september

‘... de God die ons altijd troost... zodat wij... anderen moed kunnen geven’ (2 Kor.1:3-4)(NBV).

Mensen helpen (1).

Jaren geleden bezocht een dame een weeshuis en vroeg aan de directrice: ‘Is er hier misschien een kind dat niemand heeft willen adopteren?’ De directrice antwoordde: ‘Jazeker. Ze is tien jaar oud, ze ziet er niet erg aantrekkelijk uit en heeft een bochel.’ De vrouw zei: ‘Dát meisje wil ik graag meenemen!’ Vijfendertig jaar later gaf de directeur van de weeshuis-inspectiedienst in Iowa het volgende verslag over een staatsinstelling: ‘Dit huis is uitstekend. Het is schoon, het eten is goed, de kinderen worden goed verzorgd en de sfeer is ongekend. De directrice, Mercy Goodfaith, heeft een ziel die liefde uitstraalt. Ze heeft zulke prachtige ogen dat je vergeet hoe gewoon haar gezicht is - of dat ze een bochel heeft.’ Omdat een barmhartige Samaritaan de moed had om liefde en zorg te geven aan een klein meisje dat anderen over het hoofd hadden gezien, ging Mercy Goodfaith diezelfde liefde met honderden andere weeskinderen delen. Paulus zegt: ‘God die ons altijd troost... zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven.’ En Billy Graham voegt eraan toe: ‘Degenen die het meest hebben geleden zijn het best in staat om anderen te troosten, zich in te leven in hun leed als gevolg van wat ze hebben meegemaakt. Ons lijden kan moeilijk te dragen zijn, maar ons doel moet zijn om zoveel mogelijk te leren van wat wij moeten ondergaan, zodat we een bediening van troost kunnen vervullen zoals Jezus dat deed. ‘Juist omdat hij zelf op de proef werd gesteld en het lijden volbracht heeft, kan hij ieder die beproefd wordt bijstaan’ (Hebr. 2:18). De lijder wordt de trooster in de dienst van de Heer.’

Zondag 4 september

'Troost elkaar met deze woorden' (1 Tess. 4:18)(NBV).

Mensen helpen (2).

Tony Campolo ging een keer naar de begrafenis van een kennis en kwam per ongeluk bij het verkeerde uitvaartcentrum terecht. Het lichaam van een bejaarde man lag er opgebaard en zijn weduwe was de enige rouwende. Ze leek zo eenzaam dat Campolo voor de rouwdienst bleef en haar vervolgens naar de begraafplaats begeleidde. Na de teraardebestelling, terwijl ze wegreden, bekende Campolo dat hij de echtgenoot van de dame eigenlijk niet had gekend. 'Dat dacht ik al,' antwoordde ze. 'Ik herkende u ook niet. Maar het maakt niet uit. U zult echt nooit weten wat dit voor mij betekent.' Philip Yancey schrijft: 'Gewoon beschikbaar zijn is de sterkste kracht wij kunnen bijdragen. Terecht keuren we de drie vrienden van Job af om hun ongevoelige reactie op zijn lijden. Maar lees het verhaal nog eens: 'Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen...' En dat waren de meest welsprekende momenten die ze met hem doorbrachten. Instinctief deins ik terug voor mensen in nood. Willen ze nou wel praten over hun moeilijke situatie of juist niet? Willen ze getroost worden of opgevrolijkt? Wat kan mijn aanwezigheid voor goeds uitrichten? Dit zit ik allemaal verstandelijk te beredeneren met als resultaat dat ik uiteindelijk het ergst mogelijke doe: ik blijf er ver bij vandaan. Niemand komt aanzetten met de naam van een filosoof wanneer ik vraag wie hem het meest geholpen heeft. Meestal heeft men het dan over een rustig, bescheiden persoon, iemand die er was, die meer luisterde dan praatte, die niet op zijn horloge bleef kijken, die knuffelde en aanraakte en hilde, iemand die beschikbaar was en kwam op voorwaarden van de getroffene, niet op die van hem zelf.' Zo help je anderen dus.